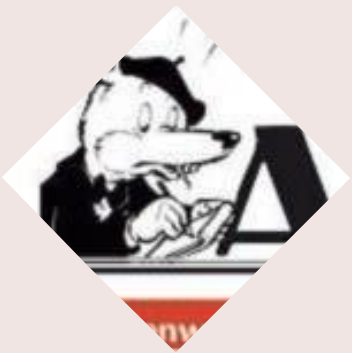

De nieuwe krant *Argus* in de stijl van de oude VN

Krant

Argus (sinds maart 2017)

1.800 abonnees, tweewekelijks

Inl: argusvrienden.nl

Bewoners van de Amsterdamse Sarphatibuurt die zich afvragen wie al die hoofdjes van stripfiguur *Argus* op hun muren spoot, kunnen maandag om zes uur verhaal halen bij Rudie Kagie in sociëteit De Kring. Daar zullen zij hem aantreffen met een stapel kranten: het vijftigste nummer (jubileum!) van zijn krant *Argus*, vernoemd naar de Rommeldamse verslaggever uit de Toonder-strip.

Bewijsmateriaal op pagina 10: een reportage waarin Kagie kunstenaar Hugo Kaagman prijst voor zijn vroegere „productie van maatschappijkritische sjabloonkunst in onregelmatige buitendienst”. Kagie beschrijft hoe hij Kaagman met een spuitbus aanzet tot een laatste kwajongensstreek. „Alsof hij daartoe een zesde zintuig ontwikkelde, ontwaart hij op straten en pleinen direct de maagdelijke plekken. Psst, psst... drie, vier seconden, langer duurt het niet voordat hij alweer een stemmel op de eeuwigheid drukt.”

Het tekent de betrokken journalistiek van *Argus*, bestaande uit een redactie van voornamelijk oud-journalisten die in herwonnen vrijheid weer schrijven wat ze willen. „Een auteursblad, zoals *Haagse Post* en *Vrij Nederland* in de jaren zeventig”, schrijft uitgever Theo Bouwman. *Argus* is te professioneel om een hobbykrant te noemen en te hobbyistisch om urgent te zijn. Desalniettemin of juist daarom zijn de stukken vaak verrassend: *Vechten, zuipen, seks – Bach was er niet vies van* (rubriek Jong Geweest) en *Leve de man die zich vergist heeft!* (rubriek Manifest). Of neem de brief van Martin Schouten aan zijn moeder: „Sinds uw dood, dertien jaar geleden, is onze verstandhouding aanzienlijk verbeterd. Zozeer dat ik me nu vrij voel u dingen voor te leggen die me altijd hebben dwarsgezet...”

Argus blijft weg van ideologische kaders en hanteert „het principe dat wat met plezier wordt geschreven, over het algemeen met plezier wordt gelezen”. Twee keer per jaar stelt *Argus* een jonge journalist in de gelegenheid om zich twee maanden vast te bijten in een onderwerp, tegen een marktconform honorarium. Ook dat is een statement tegen de journalistieke praktijk van 2019.

Steven de Jong